

Arrest

nr. 53 494 van 20 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 21 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE SCHUTTER loco advocaat L. LUYTENS en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 5 februari 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 21 april 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 21 april 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Kamenicë en Kosovaars staatsburger. In januari 2009 leerde u G.(...) D.(...) kennen. Jullie begonnen een relatie en wilden trouwen. In november 2009 vertelde G.(...) over jullie trouwplannen aan haar ouders, maar haar ouders waren niet akkoord met jullie huwelijk. Ongeveer één week voor Nieuwjaar 2010 werd u op straat geslagen door de neef van G.(...) en zijn drie vrienden. Tevens werd u bedreigd en werd u gezegd dat u G.(...) met rust moest laten. Drie dagen later kwam u dezelfde jongens nogmaals op straat tegen en ze bedreigden u. Wanneer ze u nog eens zouden tegenkomen, zouden ze u iets aandoen. Eén van de jongens zei dat hij bloedwraak wou nemen. Daarna stuurde u uw neven naar de familie van G.(...) met de bedoeling een verzoening te bewerkstelligen, maar haar familie wou dit niet aanvaarden. U vertrok naar uw oom in Prishtinë, waar u nog enige tijd verbleef alvorens het land te verlaten. Op 2 februari 2010 verliet u Kosovo. U reisde via onbekende landen van doorreis naar België, waar u op 5 februari 2010 aankwam en u dezelfde dag nog asiel hebt aangevraagd. U bent in het bezit van uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 29 oktober 2008 en uw Kosovaarse rijbewijs.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Kosovo te hebben verlaten omdat u in bloedwraak verwickeld bent met de familie van uw vriendin omdat die niet akkoord ging met jullie huwelijksplannen. U zou in dit verband éénmaal zijn geslagen en eveneens mondeling zijn bedreigd (gehoor CGVS p. 3). De aangehaalde feiten zijn evenwel problemen van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard. Uit niets in uw verklaringen blijkt dat u als gevolg van deze problemen geen of onafdoende beroep kon/kan doen op de hulp en de bescherming van de lokale Kosovaarse of de ter plaatse aanwezige internationale autoriteiten. U heeft uw problemen nooit kenbaar gemaakt aan de politie. Uw verklaringen deze problemen nooit gemeld te hebben omdat u de situatie niet erger wou maken en u geen problemen wou maken voor uw familie, zijn niet afdoende (gehoor CGVS p. 5). Het doel van een klacht bij de politie is immers het voorkomen of oplossen van problemen. Bovendien dient opgemerkt dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, temeer daar u verklaarde nooit problemen gehad te hebben met de autoriteiten in uw land van herkomst (gehoor CGVS p. 5). Hierbij kan tevens verwezen worden naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie als bijlage aan het administratieve dossier werd gevoegd, waaruit blijkt dat de Kosovaarse politie (KP) wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen voor diegenen die problemen hebben/vrezen en dat er voldoende wettelijke middelen voorhanden zijn en er effectieve maatregelen worden getroffen voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Over het algemeen voert de Kosovaarse politie haar taken op een professionele en competente manier uit. Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van de European Union Rule of Law Mission in Kosovo (Eulex). Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. Uit voornoemde informatie blijkt tevens dat de KP zich specifiek met het probleem van bloedwraak bezighoudt en effectieve bescherming geeft aan mensen die mogelijk het slachtoffer zouden kunnen worden van bloedwraak. Derhalve heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij eventuele (nieuwe) problemen niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige lokale of internationale autoriteiten of tot de internationale bijzondere politie-eenheden voor het verkrijgen van afdoende bescherming.

Tot slot heeft u niet aannemelijk gemaakt niet elders in Kosovo te kunnen wonen om verdere problemen met de familie van G.(...) te vermijden. U heeft immers meerdere weken bij uw oom in Prishtinë gewoond zonder daar enig probleem te hebben gehad (gehoor CGVS p. 5). Het feit dat u volgens uw verklaringen niet bij uw oom kon blijven wonen omdat hij een vrouw en kinderen heeft, is een probleem van socio-economische aard dat als dusdanig niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie, noch enig verband houdt met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Uw bewering dat de familie van G.(...) u vroeg of laat toch wel zal vinden (gehoor CGVS p. 5), is bovendien louter hypothetisch.

De door u neergelegde identiteitskaart en rijbewijs tonen uw identiteit en afkomst aan, welke niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betwist de *"subjectieve motivering"* (sic) van de bestreden beslissing. Uit de beslissing blijkt volgens verzoeker niet dat er een conflict met bloedwraak hangend is tussen verzoeker en de familie van het meisje dat hij wilde huwen. Het is niet omdat *"het doel van een klacht bij de politie het voorkomen of oplossen van problemen is"*, dat dit ook lukt. Ondanks de inspanningen werkt volgens verzoeker het justitieel en politieel apparaat in Kosovo nog verre van goed en is de corruptie wijd verspreid. Recent werden nog enkele hooggeplaatste regeringsleden in verdenking gesteld. Dit is een factor die in het nadeel van verzoeker speelt. Volgens verzoeker schiet de politie sowieso tekort wanneer het problemen van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard betreft. Zij willen zich immers niet met dergelijke problemen bemoeien en indien ze dat zouden doen, kunnen ze niets bereiken. Het is een cultureel gegeven en verzoeker stelt dat de familie van het meisje *"in geen honderd jaar"* (sic) het probleem zal vergeten en hem zal blijven zoeken. Verzoeker wenst in een klimaat van angst en beperktheid niet verder te moeten leven. Hij wijst erop dat Kosovo een klein landje is en dat het niet mogelijk is voor verzoeker om ondergedoken te blijven bij zijn oom voor de rest van zijn dagen. De reden waarom verzoeker bij zijn oom vertrokken is, is volgens verzoeker niet financieel van aard. Het is gewoon niet leefbaar voor verzoeker om in dergelijke omstandigheden, zonder enige activiteit noch perspectief te moeten verder leven, in voortdurende angst om gezien te worden door familie of bekenden van L. D.

2.2. Verzoeker levert in zijn enig middel inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing waardoor hij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.3. De bestreden beslissing is gestoeld op de vaststelling dat verzoekers problemen met de familie van zijn vriendin van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en verzoeker geen enkele inspanning heeft gedaan om voor deze problemen bescherming te zoeken bij de lokaal aanwezige autoriteiten. De bestreden beslissing benadrukt op grond van de informatie die bij het administratief dossier werd gevoegd dat de Kosovaarse politie wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen in geval van problemen en over het algemeen zijn taken op een professionele en competente manier uitvoert. Tenslotte stelt de bestreden beslissing vast dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt zich niet elders in Kosovo te kunnen vestigen om de geschetste problemen te vermijden.

2.4. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag, vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoekers beweerde vrees voor de familie van zijn vriendin (stuk 10, Vragenlijst, p. 2), noch zijn redenen om geen beroep te doen op de lokale bescherming (stuk 3, gehoorverslag CGVS 25/03/2010, p. 5) worden door hem verbonden aan één van de redenen uit het Vluchtelingenverdrag, waardoor de commissaris-generaal rechtsgeldig kon besluiten dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

2.5. Internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade wil stellen, anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. Verzoeker beperkt zich tot ongestaafde kritiek op de Kosovaarse autoriteiten. Verzoekers bewering dat het niet zou lukken om klacht neer te leggen, is alvast niet op zijn persoonlijk wedervaren gebaseerd aangezien hijzelf blijkens de gegevens van het administratief dossier niet eens een poging heeft ondernomen om zijn

problemen kenbaar te maken aan de lokaal aanwezige autoriteiten. In het gehoorverslag staat immers te lezen dat verzoeker nagelaten heeft een klacht in te dienen bij de politie nadat hij werd geslagen en bedreigd *“om de situatie niet erger te maken en geen problemen voor mijn familie te maken”*. (stuk 3, gehoorverslag CGVS 25/03/2010, p. 5). In zijn verzoekschrift rechtvaardigt verzoeker zijn verzuim door te opperen dat de politie toch niets kan bereiken, maar hij ondersteunt deze kritiek niet met objectieve gegevens. Verzoekers betoog is dan ook niet bij machte de objectieve informatie te weerleggen waarop het oordeel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is gebaseerd. Aan het administratief dossier werden immers allerhande rapporten toegevoegd (stuk 14, Landeninformatie) waaruit blijkt dat de Kosovaarse politie voldoende bescherming kan bieden. In elk geval heeft verzoeker geenszins aangetoond dat hij naar aanleiding van zijn problemen de lokaal aanwezige beschermingsmogelijkheden heeft benut, laat staan uitgeput, alvorens internationale bescherming te zoeken.

2.6. Uit artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet vloeit voort dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker voor zijn vertrek gedurende enkele weken bij zijn oom in de buurt van Prishtinë verbleven heeft en dat hij aldaar geen problemen heeft gekend (stuk 3, gehoorverslag CGVS 25/03/2010, p. 5). Met zijn ongestaafde beweringen dat Kosovo een klein landje is en het vertrek bij zijn oom niet door financiële motieven maar door redenen van gebrek aan perspectief en angst zijn ingegeven, toont verzoeker niet aan dat zijn vrees voor vervolging of het risico op ernstige schade respectievelijk gegronnd en reëel is op het gehele Kosovaarse grondgebied. Verzoeker heeft geenszins aannemelijk gemaakt dat hij zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen om aan de aandacht van de familie van zijn vriendin, die het volgens zijn beweringen op hem gemunt hebben, te ontkomen.

2.7. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. Verzoekers blote betoog is niet bij machte deze te doen wankelen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. GEES ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. GEES

F. TAMBORIJN